

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5116/06
27.06.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по тужби АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Београд 02 број 413.9-190/06 од 15.8.2006. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.6.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбачена је, као неблагоприятна, тужиљина жалба, изјављена против решења Пореске управе – Филијале Вождовац број 47-019-01348/05-03/8 од 6.2.2006. године, којим је утврђен тужиљи, као власнику радње "ББ", за порески период од 1.8.2005. до 31.8.2005. године порез на додату вредност за промет добара и услуга, обавеза ПДВ за исти порески период, наложено је тужиљи да у бази података фискалне касе означи добра, односно услуге искључиво ознаком пореске стопе "А" и да обрачуна и уплати затезну камату по стопи прописаној законом како је то наложено у диспозитиву првостепеног решења.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, тужиља истиче да је лично преузела решење првостепеног органа дана 13.2.2006. године, којом приликом јој је референт Пореске управе дао поуку да се у рокове за изјављивање жалбе не рачунају суботе, недеље и други нерадни дани. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбацио тужиљину жалбу, изјављену на решење првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је у управном поступку несумњиво утврђено, а што тужиља у наводима тужбе и не спори, да јој је решење првостепеног органа уручено 13.2.2006. године, а да је жалбу поднела дана 1.3.2006. године. Како је последњи дан рока за подношење жалбе, прописан одредбом члана 142. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, истекао дана 28.2.2006. године, то је, по налажењу Врховног суда Србије, правилно тужени орган оценио да је жалба поднета по протеку рока од 15 дана за њено изјављивање, па је оспореним решењем, применом одредбе члана 150. став 1. истог Закона, жалбу одбацио, као неблагоприятну.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су без утицаја и не могу да доведу до другачије оцене законитости оспореног решења, с обзиром на изричите одредбе члана 142. и 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и садржину уредне поуке о правном леку у првостепеном решењу.

На основу изнетог, Врховни суд Србије је нашао да је оспорено решење правилно и на закону засновано, и, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 27.6.2007. године, У.бр. 5116/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж